

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.119/2026/4.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (cím1)
Az alperes:	Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Ritócz Diána kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 9.K.700.939/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 31.887 (harmincegyezer-nyolcszáznyolcvanhét) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként a településli Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A

működési körzete település1 I. működési körzetre, 2023. szeptember 1. napjától település2, település3, település4, település5, település6 településekre terjedt ki. Az alperes által létrehozott KMB csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) működési körzete a fentiekben túlmenően további 22 települést is magában foglalt.

[2] A felperes 2022. szeptember 1. és 2024. december 31. napjai közötti időszakban - a 2023. április 1-től 2023. augusztus 31-ig terjedő időszak kivételével - (a továbbiakban: perbeli időszak) a saját körzeti megbízotti működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot, a TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, fokozott ellenőrzéseket, átkíséréseket, őrzéseket, kísézői feladatokat, rendezvénybiztosítási, valamint ideiglenes megelőző távoltartási feladatokat látott el rendszeresen, ellentételezés nélkül. Az előbbiek miatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője a határozatszám1. számú határozatával, megalapozatlanságra hivatkozással, elutasította.

A kereset

[3] A felperes keresetlevelében az alperest a perbeli időszakot érintően 666.724 forint megbízási díj és annak késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest – késedelmi kamattal növelt – 637.736 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §-ára és 24. § (1) bekezdésére, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, és a KMB Szabályzat egyes rendelkezéseire alapította. A felperes huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel beosztásától eltérő járőri és egyéb szolgálati feladatokat látott el egyrészt működési körzetében, másrészt

azon és a KMB Csoport működési körzetén kívül, mely megbízási díjra jogosítja. E körben a bíróság (Kúria, ítéltábla) a jogértelmezést már elvégezte. A felperes beosztásának elsődleges céljára utalva hangsúlyozta, hogy a munkáltató a ténylegesen ellátandó feladatokat csak az adott beosztáson belül határozhatja meg; jogellenes az olyan gyakorlat, amelynek során egy másik munkakör feladatainak átmeneti vagy tartós ellátását a munkakör részének tekinti, az ilyen feladat ellátásáért ellentételezés (megbízási díj) jár.

[5] Rámutatott, hogy a jelen per keretei között a kereseti kérelem megalapozottságának vizsgálata körében két időszakot kell elkülöníteni: a 2022. augusztus 12. és 2023. január 31. közötti (a továbbiakban: 1. kereseti időszak) és a 2023. február 1. napját követő időszakot (a továbbiakban: 2. kereseti időszak). Hangsúlyozta, hogy a megbízási díjra való jogosultságra vonatkozóan a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával (1. kereseti időszak) kapcsolatban a jogértelmezést az ítéltábla már szintén elvégezte (Kf.700.017/2025/4.). E körben rögzítette, hogy a KMB Szabályzat, mint közjogi szervezetszabályozó eszköz módosítása a Jat. 23. §-a és 24. § (1) bekezdése értelmében jogszabállyal ellentétes nem lehet. A Hszt. és a 30/2015. BMr. rendelkezéseinek a sérelme nélkül nem lehet olyan megállapítást tenni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magába foglalná a járőri beosztás majdnem minden feladatát. A 2. kereseti időszak vonatkozásában megállapította, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a megbízási díjra való jogosultságot nem zárta ki, mivel a rendelkezést a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjával és (3) bekezdésével összhangban kell értelmezni, mely a megbízási díj jogintézményét megtartotta. Ezen időszak vonatkozásában a Hszt. 71. § (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel vizsgálata (nem eseti jelleg; jelentős többletmunka) alapján a felperes szintén jogosultságot szerzett a megbízási díjra.

[6] A megbízási díj mértékét mindhárom időszakot illetően a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében határozta meg a felperes által teljesített szolgálatok számára, a többletvevényesség jellegére, gyakoriságára, valamint a saját beosztáshoz tartozó feladatok háttérbe szorulására figyelemmel. A perbeli időszak tekintetében 2024. január hónapra nem találta megalapozottnak a kereseti kérelmet, mivel a felperes ezen hónapban csak egy napi többletfeladatellátást teljesített, mely a jogosultsági feltételeket nem merítette ki, így ezen időszak vonatkozásában a keresetet elutasította.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[7] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése és jogkövetkeztetése téves, az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (3)-(5) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében, valamint a KMB Szabályzat 2., 15., 21., 25., 44. pontjai, a Jat. 23. § (4) bekezdése, 24. § (1) bekezdése rendelkezéseiben foglaltakat sérti. Nem értett egyet a bíróság KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-ei módosításával kapcsolatban tett azon megállapításával, hogy az alperesi értelmezés gyakorlatilag összemosza és ezzel azonosíthatatlanná tette a járőr és a körzeti

megbízotti beosztások feladatait, ezzel pedig kiüresítette a felperesi beosztás lényeges tartalmát; a két beosztás feladatai, különbségei a KMB Szabályzat módosítását követően is azonosíthatók. A körzeti megbízott feladatellátási helyének kibővítése a rendőrkapitányság teljes illetékességi területére nem jelenti azt, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatot látna el. A KMB Szabályzat módosítása emellett nem tette a normát a 30/2015. BMr. 2. mellékletének szabályaival ellentétessé, így a Jat. sérelme sem állapítható meg. A két beosztás feladatai ugyanis továbbra is elkülöníthetők, ami nem jelenti azt, hogy ne lennének a két beosztás feladatai között átfedések. Ez más beosztások esetén is tetten érhető. Az pedig nem vitatható, hogy a körzeti megbízotti feladatokat az Országos Rendőr-főkapitányság a Jat. 23. § (4) bekezdése alapján normatív utasításban szabályozhatta. Nem értett egyet az elsőfokú bíróság KMB Csoport létrehozásával, annak normaalkotói szándékával kapcsolatos érvelésével sem; álláspontja szerint a törvényszék a működési körzet fogalmát is tévesen határozta meg. A KMB Szabályzat 15. pontjában foglaltakra hivatkozással kiemelte, hogy a KMB Csoportok tevékenységét úgy kell szervezni, hogy a folyamatos rendőri lefedettség biztosított legyen. A felperes nem látott el rendszeresen nem a beosztásához tartozó feladatot, így többletfeladatot sem végzett. Egyebekben, ha ilyen feladatot látott volna el, úgy jogosulatlanul magasabb bérezésben részesült, ugyanis a járőri illetmény a körzeti megbízotti illetménynél alacsonyabb összegű.

[8] A megbízási díj mértéke vonatkozásában a mérlegelési szempontokat a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdése részletezi, mely szerint a helyettesítési díj mértékét a többletfeladat nagysága, a megbízással járó többletterhek, a helyettesített szolgálati beosztás besorolása alapján a Hszt. 71. (4) és (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével kell meghatározni. A Hszt. 71. §-ának helyes értelmezésével azt is vizsgálni kellett, hogy az ténylegesen milyen jellegű feladatokat takar, a felperesi beosztáshoz képest jelentethetett-e ténylegesen többletterhet és az jelentős volt-e. A megbízási díjösszege tekintetében alperesi álláspont továbbra is az, hogy amennyiben a bíróság a KMB Szabályzat 2. pont b-c) alpont szerinti feladatok működési körzeten kívüli ellátását többletfeladatnak is értékeli, az nem olyan mértékű, amely a 75 %-os megbízási díjat indokolná.

[9] Hangsúlyozta, hogy a körzeti megbízottak az egyes szolgálati ágak feladatait sajátosan ötvöző rendőri munkát végeznek: rendészeti és bűnügyi feladatokat egyaránt. A feladataik végrehajtása során nem kerülnek át más szolgálati formába, azokat folyamatosan körzeti megbízotti szolgálatban hajtják végre. A 30/2015. BMr. 2. számú melléklete csupán a szolgálati beosztásokat nevesíti. A Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában, és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 6. § (1) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv számára utasítást adhat ki, melyben szabályozhatja a vezetése, az irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét. A 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében meghatározott egyes beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat egyéb jogszabályok és normatív utasítások határozzák meg. Álláspontja szerint a munkáltató csak egy adott beosztáson belül, a körzeti megbízotti beosztásra határozta meg a szolgálati feladatokat, és nem a munkakör kiterjesztő értelmezésével.

[10] A KMB Szabályzat a módosítást követően is részletesen rögzíti a körzeti megbízott munkaköri feladatait, azonosítható módon és nem összekeverve a járőr feladatokkal. A KMB

Szabályzat 37. pontja értelmében továbbra is a körzeti megbízott a szolgálatelljesítési idejének legalább 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles. Felperes a perbeli időszakban valamennyi (280 db) szolgálatában körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatot látott el, így fogalmilag kizárt, hogy munkaköréhez nem tartozó feladatok ellátása miatt megbízási díjra jogosultságot szerezzen.

[11] A felperes fellebbezési ellenkérelmében - annak indokaival egyetértve - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[14] Az alperes a fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletének, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatokat hangsúlyozta.

[15] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés). A perben az alperes a felperes által ellátott feladatok tekintetében

előterjesztett kimutatás tartalmát nem vitatta, a vita tárgyát csupán az képezte, hogy a kimutatásban megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok ellátása következtében a megbízási díjra jogosulttá vált-e. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és elviekben megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[16] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján ugyan a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása e rendelkezések szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen.

[17] A munkáltató a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére esetenként valóban utasíthatja, azonban azzal nem sértheti a kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[18] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett. A törvényszék ítéletében helytállóan rögzítette azt is, hogy a felperes a járőri és egyéb feladatokat a körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztáshoz tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult.

[19] Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához

tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult.

[20] Az 1. kereseti időszak tekintetében az elsőfokú bíróság a már kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően állapította meg, hogy a KMB Szabályzat, mint ORFK utasítás 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat; azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csupán részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőr Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontjába és 2. melléklete 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr. [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás csaknem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, amelyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is. Mindennek tükrében a – Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. A fentiek alapján önmagában az a körülmény, hogy a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja módosult, nem teremtett alapot arra, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat ellentételezés nélkül ellássa. Mivel a felperes az 1. kereseti időszakban a saját, illetve a KMB csoport körzeten kívül rendszeresen, nem eseti jelleggel látott el járőrszolgálatot és egyéb szolgálati feladatokat, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megbízási díjra jogosultságot szerzett.

[21] Az alperes a 2. kereseti időszak vonatkozásában azért tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértőnek, mivel – álláspontja szerint – az a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző módon állapította meg, hogy a felperes többlettevékenységet végzett. E körben a Fővárosi Ítéltábla a vitatott jogkérdést már eldöntötte. Rámutatott, hogy a megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából az a körülmény bír

relevanciával, hogy a Hszt. 2023. február 1-jével bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét továbbra is megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. Alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a *lex specialis derogat legi generali* elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként valósul meg, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett, a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni.

[22] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy a 2. kereseti időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei az alperesi vitás eredményessége hiányában – a megbízási rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[23] Miután az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összecszerűségi meghatározás), mely konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összecszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült és a 2. kereseti időszakban jelentős többletmunkát eredményezett a felperes számára. Az ellátott feladatok fellebbezésben állított csekély számát az alperes a bíróság jogértelmezéséhez igazodó kimutatással nem igazolta, számszaki levezetéssel nem támasztotta alá. Az e körben megjelölt további érvelés, miszerint az

alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletteher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra a beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár. Az alperes fellebbezésében egyebekben nem is jelölte meg, hogy milyen mértékű megbízási díjat tekintene elfogadhatónak, így az összecszerűséggel szemben támasztott kifogásai erre irányuló konkrét kérelem hiányában érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[24] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel a pertárgy értékére tekintettel (fellebbezett összeg 5%-ában) állapította meg.

[26] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (53.337 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[27] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. április 15.

dr. Németh Andrea	dr. Szeles Balázs György	dr. Kinyó Krisztina
-------------------	--------------------------	---------------------

a tanács elnöke	előadó bíró	bíró
-----------------	-------------	------